

Hagedissen met vertakten staart. 't Is bekend, dat bij hagedisachtige dieren een verloren gegaan staarteinde, in korten tijd weer aangroeit, of, zooals de technische uitdrukking luidt, regenerereert. Waarom wordt nu in enkele gevallen een gevorkte staart gevormd en meestal een onvertakte? De beantwoording is niet moeilijk. Ontstaat er bij 't afbreken een wondvlak, dan groeit er weer een enkel staarteinde aan. Wordt de staartstomp ook nog geknikt boven het breekvlak, dan kan er nog een tak bij komen. Bij den staart met drie einden heeft de stomp nog twee verwondingen boven het punt van afbreking gehad. De juistheid van deze verklaring bewees Tornier, die hagedissen met veelvuldig vertakten staart verkreeg door deze lichaamsdeelen op verscheiden plaatsen te knikken.

In zijn inwendigen bouw vertoont het geregenereerde staarteinde een groot verschil met het overgebleven stuk. Terwijl dit eenige wervels bezit, heeft het eerste altijd een enkele kraakbeenige stang. Dit is een onbedrieglijk kenteeken voor alle geregenereerde staarten (fig. 1). De groote broosheid van

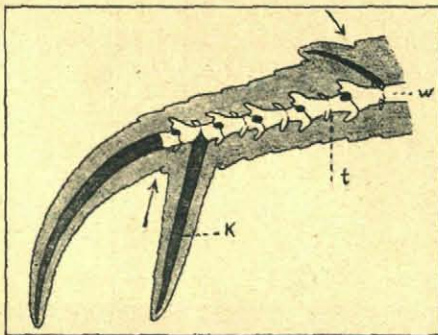


Fig. 1. K. = stang van Kraakbeen, t. = Breekplaats, w. = Wervel.

Nog merk ik op, dat een regeneratie alleen kan plaats grijpen, als een wervel op een bepaald plekje middendoor knakt. De zevende en volgende wervels van den romp af geteld zijn langer dan de andere en hebben eenigszins den vorm van een zandlooper. In het dunste gedeelte ligt de breekplaats. Snijdt men echter een hagedis een stuk van zijn staart tusschen twee wervels door, dan groeit de staart niet weer aan.

Tornier heeft bij vele proefdieren kunstmatige regeneratie verwekt. Zoo wist hij bij een watersalamander door afsnijding van de eerste en tweede en van de vierde en vijfde teen met de daarachter liggende deelen van den middelvoet vele teenen te voorschijn te brengen (fig. 2). Door andere verwondingen gelukte het hem overtollige achterpooten te verwekken (fig. 3).

't Bovenstaande is voor een deel ontleend aan Dr. R. Rosen, »Wunder und Rätsel, Sept. 1913.

K. ZWART Sr.

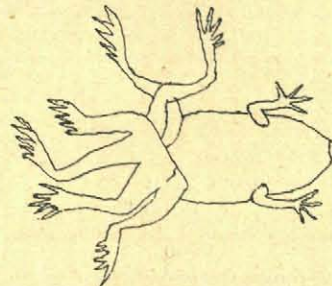


Fig. 3. Pad met 4 overtollige achterpooten. (Naar TORNIER).

Vogelnestblokken. — Dit najaar bemerkte ik bij het schoonmaken der verschillende broednesten en slaaphokjes voor vogels, dat vooral in de nestjes, vervaardigd van dun plaatijzer, heide en gaas (zie geïllustreerde prijscourant van de firma Imming en Van Tongeren, te Zeist, bladz. 8, No. 2a) overblijfselen waren van jonge vogels. In een moeten er zelfs 4 à 5 gestorven zijn. Ik vraag mij af: zijn die nesten ook te diep en te glad, zoodat jonge vogels, die niet al te vlug zijn, er niet uit kunnen komen. Het verwondert mij, omdat juist die nesten bijzonder aanbevolen. Kan iemand mij hieromtrent ook inlichten?

Groesbeek.

Een lezeres van D. L. N.

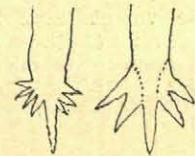


Fig. 2. De gestippelde lijnen wijzen de snede aan. (Naar TORNIER).